

november
2021
nr 53

● AU LARGE
AVEC IGNACE !

TOUS SAINTS
MARSEILLE
2021

GCL – BERICHTEN

Voorzitterswoordje

Beste vrienden,

Tijdens het voorbije jaar hebben we voorbereidingen getroffen naar de opvolging van enkele leden van de GCL stuurgroep. Hieronder vallen naast mezelf ook Ann en Geert, mensen met een lange staat van dienst en een blijvende en grote loyaliteit naar GCL toe. Een brede consultatie van de groepsbegeleiders en vervolgens van mogelijke kandidaten heeft ertoe geleid dat we enkele mensen bereid hebben gevonden om de nieuwe stuurgroep te komen vervoegen, waarin trouwens Ginette, Ward en Nikolaas in zullen blijven zetelen. Doel is om begin volgend jaar te landen. Dit proces van vernieuwing stemt me erg hoopvol.

Voor mezelf was het een genoegen én een voorrecht om gedurende 10 jaar deze woordjes te schrijven en jullie voorzitter te zijn. Naast onze talrijke trouwe leden zag ik GCL groeien van 120 naar 160 leden, verschillende leden hebben de stap gezet om de rol van groepsbegeleider op te nemen. We hebben een mooi onthaalparcours uitgeschreven dat intussen al aan een 7-tal groepen met nieuwe mensen is aangeboden. We hebben stapjes gezet in de digitale wereld. Maar er is ook nog veel te doen en er liggen nog veel kansen. Wat me nog het meest verheugt is dat GCL meer dan ooit relevant is. Het toebehoren aan een gemeenschap, het regelmatig stilstaan bij je leven en je weg met de Heer om van hieruit je kompas weer te kunnen richten op wat je echt doet mens worden is wezenlijk voor ons en zoveel andere zoekende mensen. Ik heb dit mogen proeven hier in Vlaanderen en recent nog in Marseille (zie artikel). Dat is wat ik jullie toewens.

Ivo Raskin

Voorzitter GCL Vlaanderen

Naar het diepe met Ignatius

“La famille Ignatienne, c'est quelque chose...” met deze woorden beëindigde Brigitte Jeanjean (voorzitter van de GCL in Frankrijk) de driedaagse bijeenkomst. Een zeldzame en unieke ervaring, een intens moment van verbroedering binnen de Ignatiaanse familie. Woorden van Paus Franciscus en van pater generaal tot deze bijeenkomst om ons aan te moedigen. Met 7.000 waren we te gast in Marseille tijdens het weekend van Allerheiligen.

Het evenement was initieel gepland als een Frans GCL-congres, maar door meermaals uitstel vanwege Corona viel het samen met de viering van het Ignatius-500 jaar. Dus werd beslist om het uit te breiden tot de hele ignatiaanse familie. Met GCL-ers uit verschillende buurlanden, jezuïeten, MCC (jonge Ignatiaanse kaderleden - mouvement des Cadres Chrétiens), MEJ (ignatiaanse jongeren tussen 7-18j - Mouvement Eucharistique des Jeunes), Magis, JRS, ... Zelfs het bijna voltallig bestuur van de GCL in de wereld tekende present om iets te kunnen proeven van deze unieke gebeurtenis.

Paus Franciscus zei ons blij te zijn met deze ontmoeting en hij nodigde ons uit om stil te staan bij de weg die we als broers en zussen van elkaar samen gaan. Tegelijk riep hij op om ons verantwoordelijk te voelen voor de schat van de ignatiaanse spiritualiteit die we ontvangen hebben van de Kerk en van de geschiedenis, zodat we haar verder kunnen laten groeien en delen.

In mijn terugblik op deze drie dagen bemerk ik in de eerste plaats een gevoel van familie zijn van elkaar. Ik verbaas me er steeds weer over hoe gemakkelijk we in gesprek komen en hoe we bij elkaar iets herkennen van ons onderweg zijn. Mensen op diverse plaatsen, bv. een koppel uit Rijsel dat al 20 jaar in GCL zit, GCL-ers die gevlucht zijn uit Syrië en momenteel in Zwitserland verblijven, een jonge studente in Parijs. We bidden samen, we doen een uitwisseling net zoals we dat al zo lang gewoon zijn in onze eigen GCL groep, maar ditmaal met andere vrienden in de Heer. En ook hier is het Jezus die ons voorgaat.

Op zaterdagochtend worden we verwelkomd door Marie-Emmanuelle, het Eurolink contact van GCL in Frankrijk. We ontmoeten een 30 tal-GCL-ers vanuit diverse landen. We staan stil bij onze weg in GCL en ons verlangen voor deze dagen. Op zaterdagmiddag opent de bijeenkomst op verschillende locaties in de stad. We gaan op weg in kleine groepjes. De regen die overvloedig valt, zegent ons. We laten ons niet tegen houden en klimmen moedig naar het hoogste punt van de stad waar de basiliek van Notre-Dame de la Garde staat, met op de toren een beeld van Maria met het kindje Jezus. Deze kerk die is opgericht als dank van de stad aan Maria om 'ja' te zeggen, betekent meteen een uitnodiging voor ons vandaag.

De lezing op de vooravond van Allerheiligen gaf voor mij een opstapje voor de volgende dagen: “Wat is het allereerste gebod? ... Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht. Het tweede is: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.” (Mc 12). Met deze

tekst in het achterhoofd gingen we op zoek naar kansen tot méér verbroedering, niet enkel met GCL-ers, maar met de bredere wereld. En of we die vonden.

Eén domein is de integrale ecologie, de zorg voor ons gemeenschappelijk huis met ál haar bewoners. De klimaatcrisis is geen technisch probleem dat moet worden opgelost door anderen. Het is maar doorheen het besef dat miljoenen mensen in moeilijkheden komen, dat we onze manier van denken en leven kunnen bijstellen en keuzes maken die het hele huis ten goede komen. Ons gedrag heeft impact. We mogen ons niet verschuilen achter de algemeen gangbare denkbeelden die ons hier in het Westen beheersen, maar op termijn destructief zijn. Wat ik doe, raakt mijn medemens op de evenaar die moet vluchten omwille van de stijgende zeespiegel. We kunnen naar de aarde kijken doorheen Gods ogen, de droom zien die Hij had tijdens de Schepping en daarnaast de huidige realiteit plaatsen. Of mediteren rond Gods medelijden met de wereld en de beslissing om Jezus naar de aarde te zenden (GO107). In totaal kregen we zes toegangspoorten aangereikt, gaande van het besef van het probleem, het zien van structurele onrechtvaardigheid, onderscheiding en keuzes maken, ethiek, collectief en persoonlijk handelen en het nabij zijn van de slachtoffers. Hierdoor kan iedereen volgens zijn of haar talenten wel ergens mee aan de slag.

Een tweede oproep betrof de zorg voor de minsten in onze samenleving. Op een avond rond kwetsbaarheid werd ik getroffen door een getuigenis rond echte nabijheid tot mensen met een beperking. Een directeur van de Ark gemeenschap vertelde hoe iemand van de gasten hem in vertrouwen vaak persoonlijke dingen deelde. Kwetsbaarheid zien bij de ander en daarbij toelaten dat je ook naar je eigen kwetsbaarheid durft te kijken, brengt je dicht bij wie je echt bent en wie je kan zijn voor de ander. Deze vorm van nabijheid gaat zoveel verder dan het delen van een aalmoes van onze rijkdom, zonder dat we eigenlijk enig contact willen maken met die ander. Het staat haaks op een houding waarbij we mensen, die anders zijn, een stempel geven en hen verbannen. Het beeld van de barmhartige Samaritaan was erg nabij.

Pater generaal benoemde hoe net kwetsbaarheid (voor Ignatius de kanonskogel) een trigger kan zijn tot bekering. Zonder die fameuze kanonskogel zouden we hier vandaag niet samen gekomen zijn. Ook voor ons kan het besef van in een gebroken wereld te leven een stimulans zijn tot verandering. Een uitnodiging om anders op weg te gaan en meer met elkaar op weg te gaan. Het is een levenslange weg om je te laten transformeren door Christus en in Hem alles nieuw en anders te gaan zien. Deze pandemie heeft veel structureel onrecht zichtbaar gemaakt dat al aanwezig was. We kunnen niet zomaar terug naar 'het oude normaal'. Als ignatiaanse familie worden we geroepen om ons geloof te beleven en ons genereus ten dienste te stellen voor de zending van Christus. De apostolische voorkeuren voor de Sociëteit van Jezus kunnen ons daarbij inspireren. De weg

naar God tonen, op weg gaan met de armen en uitgestotenen, jongeren aandacht en een plaats geven, de zorg voor ons gemeenschappelijk huis. De houding daarbij moet er één zijn die naar buiten toe gericht is, actief, in samenwerking. In deze bijeenkomst voelen we iets aan van een gedeelde vreugde te midden van deze immense uitdagingen. Als ignatiaanse familie en als vergeven zondaars mogen we iets van de paasvreugde proeven en die meedragen op onze tocht naar het diepe.

Een derde vorm van verbroedering vond ik in de homilie van Allerheiligen, gebracht door Zr. Christine Danel, overste van de gemeenschap 'La Xavière'. Ze stond stil bij wat het betekent om heilig te zijn. Heiligen zijn niet de perfecte mensen die sterk staan op zichzelf en in zichzelf verzadiging vinden. De illusie van perfectie is een lokmiddel, een valkuil. In de zaligsprekingen benoemt Jezus net de droevige, de arme, de mens die op zoek is naar gerechtigheid. Zalig zijn net zij die hun kwetsbaarheid en beperkingen zien en die verlangen naar ontmoeting met de ander en de Ander. Vaak zijn het mensen die in stilte, die in een eenvoudig bestaan hun naaste nabij zijn. God een beetje meer toelaten om aan het werk te gaan. En daarbij beseffen dat we niet op ons eentje kunnen heilig worden. We doen het samen, mannen en vrouwen, oud en jong, leken en priesters. Ieder draagt een steentje bij en samen vormen we Christus' lichaam vandaag.

De vierde vorm van verbroedering was een anderhalf uur durend spektakel met woord en zang, zoals alleen de Fransen dat kunnen opvoeren. Thema was het leven van Ignatius. Jongeren hebben hier wekenlang aan zitten voorbereiden en het zou zo op TV kunnen komen. Hun enthousiasme en liederen draag ik met me mee.

Brigitte Jeanjean beëindigde het driedaagse congres. "We moesten een beetje zot zijn om dit te doen, er waren veel hindernissen om te nemen. Zelfs twee maanden geleden waren we nog niet zeker of het wel zou kunnen doorgaan. Maar tegen alle onheil bij de voorbereiding stond onze vastberadenheid, en die van de Goede Geest! Als we straks vertrekken gaan we een beetje anders hier vandaan dan we gekomen zijn. De vreugde van ons samenzijn is niet naïef. Ze geeft hoop. Een beetje zoals de vreugde van Pasen. Onze gemeenschap is mooi, ze is vol leven. Laat ons samen een Kerk vormen die zich naar buiten oriënteert, een Kerk van waarheid en vrijheid. Geïnspireerd door Ignatius en in navolging van Jezus op de plaats waar we leven.

Enkele vragen ter overweging:

- Waar zie ik kwetsbaarheid en gebrokenheid in deze wereld?
- Hoe ga ik hiermee om? Sluit ik me af, stel ik me open? Kan ik er namen of gezichten op kleven?
- Waartoe roept Jezus me vandaag op als ik de Zaligsprekingen lees?

Ivo Raskin,
GCL groep Samen Onderweg en Kairos

Allerzielen, een impressie

Herfst, rode en gele bladeren knisperend onder onze voeten, in de morgen hangt uren lang een vaalwitte mist. Dagen van regen en vroeg invallende duisternis, maar ook van een veelkleurige najaarszon, donkerblauwe braambessen en appels en peren in overvloed. Van een rijke oogst aan kastanjes, eikels, beukennotjes, hazelnoten... Seizoen waarin de natuur zich schenkt en sterft, en wij christenen onze dierbare gestorvenen gedenken met paarse en witte asters op het kerkhof. Dit is de dag die we vasthouden voor wie ons waren gegeven en die we moesten loslaten. Soms in verdriet om wie ze voor ons waren, soms in teleurstelling om wat ze niet voor ons betekenden. Nu is het moment om te bidden dat ze nader tot God zijn gekomen of nog mogen komen. Omdat we hopen en geloven dat ze dan wel afscheid hebben genomen van de tijd, maar toch niet van het leven. Allerzielen, dag van terugblik maar ook van uitzien naar een nieuw begin, nieuw licht dat ons aanstoot in de morgen... Nog vier weken en we mogen gaan denken aan het blijde wachten op het Kerstkind dat weer in ons midden geboren wil worden. Maar nu is het nog niet zo ver. Vandaag herinneren we ons in weemoed en dankbaarheid de warme zomerdagen dat we nog samen waren met wie ons lief was en dromen we van een nieuwe lente waarin we elkaar weer mogen ontmoeten...

Mirjam Meijer

(De gedachte over 'tijd en leven' heb ik ontleend aan een gebed van Ward Bruyninckx)

Allerzielen

Ik zie je voor me,
hoe je op het laatste was
je lief gezicht, je ogen groot
en al niet meer op mij gericht,
alsof ik door een nevel zag,
zoals de mist vaalwit over deze morgen hangt,
te vroeg invallend duister...

Dit is de dag van paarse en witte asters
op het kerkhof,
ik draag ze naar je toe en dan,
plotseling,
hoor ik naast het doffe vallen
van mijn aarzelende stap ineens jouw lach...

Onder mijn voeten knisperen de bladeren zacht,
ik zie hun kleuren,
onweerstaanbaar helder rood en geel,
veelkleurige najaarspracht...

Mirjam

Klein danklied

1. Gij hebt, o God, dit bro - ze be - staan ge - wild,
2. Laat mij dan dank - baar le - ven de vol - le tijd,
3. Dat ik niet uit dit smal en on - vast be - stand

1. hebt bo - ven 't na - me - lo - ze mij uit - ge - tild.
2. ge - bor - gen in de be - ven - de ze - ker - heid
3. van mijn be - staan zal val - len dan in uw hand.

Op weg met Ignatius – Arturo Sosa s.j. in gesprek met Dario Menor

Interviewboek met Arturo Sosa s.j., algemeen overste van de jezuïeten en kerkelijk assistent van de Wereldgemeenschap van Christelijk Leven (GCL).

Arturo Sosa wil de lezer helpen om Gods stem in zijn/haar leven te ontdekken en zich te laten inschakelen in Gods scheppingsplan. Een Christelijke wegwijzer voor pelgrims in een snel veranderende wereld. Een tiental hoofdstukken werpen fris licht op de huidige wereld, de Kerk en de Sociëteit van Jezus. Veel nadruk ligt op de 'Universele Apostolische Preferenties' (UAP), de vier aandachtspunten waar jezuïeten hun acties op willen ijken: 1) de weg naar God wijzen via Geestelijke Oefeningen; 2) maatschappelijk uitgestotenen nabij zijn; 3) op weg gaan met jongeren; en 4) zorgen voor het 'gemeenschappelijke huis'. Dario Menor, de interviewer, schuwt scherpzinnige en stimulerende vragen niet en blijft met beide benen op de grond. Sosa's antwoorden zijn gedurfd, warm en ruimdenkend.

Het boek nodigt uit om met elk thema ook zelf aan de slag te gaan. Op het einde van elk hoofdstuk worden overwegingen en Bijbelteksten aangereikt voor persoonlijk gebed. Hetgeen zich vervolgens goed leent voor groepsuitwisseling in een Ignatiaans 'geestelijk gesprek' of 'luistergesprek'.

De rode draad vormt de bekering van Ignatius van Loyola. We volgen hoe hij na zijn beenwonde in het beleg van Pamplona, geleid door de Geest, op zoek ging naar Gods stem in hemzelf en zijn roeping vond.

Voor de confronterende vragen in het hoofdstuk 'Wandelen met de armen' troffen me erg: Wat verandert er in mijn kijk op de armen en de vluchtelingen als ik de wereld bezie vanuit hun standpunt? Welk verhaal schuilt achter elke vluchteling? Wat voor omstandigheden brachten hen zover om op gevaar voor eigen leven deze reis te ondernemen? Wat zijn hun talenten en dromen? Welk verdriet voelen ze bij het verlies van hun identiteit en bij hun behandeling? Blijven ze voor mij alsnog 'de storende vreemdeling' of herken ik al iets van mezelf in hen?

Voor Sosa zijn armoede en migratie niet iets onoverkomelijks of toevalligs, maar het gevolg van onrechtvaardige sociale en politieke structuren. Een soort 'chronische ziekte', een 'structurele zonde' waartegen we blijven strijden.

De *Jesuit Refugee Service* is een vlaggenschip in het apostolaat van de jezuïeten. Sosa onderstreept hier het belang van onderwijs, van het 'samen zijn met' (en niet alleen het 'werken voor') de vluchtelingen, van integratie in onze maatschappij, en van het 'zichtbaar maken' van de vluchtelingen. Als men wegkijkt buit men migranten nog een tweede keer uit: in mensenhandel, illegale arbeid, huisjesmelkerij en dergelijke. We worden dus verzocht om onze blik te 'decentreren', op de ander te richten. In de schoenen van een ander treden is een ommezwaai, een paradigmashift waarin we de arme of vluchteling echt 'ontmoeten' en meteen ook zelf heel wat leren en ontvangen.

Kortom, een boek voor wie reflectie wil doen rond bekering vandaag, persoonlijk en in groep. Het boek biedt uitstekende inspiratie voor bijeenkomsten van GCL of elders in de Ignatiaanse familie. Overal trouwens waar men wil onderscheiden waar het op aan komt. Zoals Zr. Jolanta Kafka het in het voorwoord schrijft: 'Die onderscheidt is het individu, maar door onderscheiding te beoefenen groeit tevens gemeenschap. We hebben zowel onderscheiding als gemeenschap nodig'.

Ginette Van Bogaert, Lid stuurgroep
Gemeenschap van Christelijk Leven – Vlaanderen

GCL-VLAANDEREN

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen
Voorzitter: Ivo Raskin - Vinkenbosstraat 10 – 3001 Heverlee - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be
Nationaal kerkelijk assistent: Nikolaas Sintobin, s.j., Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland
Redactie GCL-berichten: Nikolaas Sintobin, s.j., Ann Sieuw, Luc Buffel, Mirjam Meijer en Erik De Ridder.
GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)
GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

Dringend
veel stemmen
gevraagd!

In deze tussenblad zijden vinden jullie een artikel over het laatste boek van Nikolaas Sintobin s.j. "[Vertrouw op je gevoel](#)". Dat boek is goed onthaald. Na 6 maanden zijn er reeds vier drukken. Bovendien staat het in de [shortlist van drie boeken voor het beste spirituele boek van het jaar](#). Die prijs wordt toegekend door een jury. Maar er is ook een **publieksprijs** waarvoor gestemd kan worden via het internet.

Dit boek werd door Herman Van Rompuy omschreven als een handboek voor de menselijke ziel. We zouden het als GCL fantastisch vinden als jullie massaal je stem geven. Zo kan de "Ignatiaanse goede boodschap" ook in ruimere kring verspreid worden.

Stemmen doe je op deze link:

<https://www.prijsreligieuzespiritueleboek.be/stem-mee/>
Om bedrog te vermijden, moet je je eerst registreren. Je hebt dus wel 1 à 2 minuten nodig om te stemmen. We volgen met belangstelling het stijgend aantal stemmen dank zij deze oproep. Met dank namens Nikolaas en de hele Ignatiaanse familie.

Het boek: 'Vertrouw op je gevoel', Nikolaas Sintobin s.j.: onderscheiding

Eind mei werd met een zeer fijn gebedsmoment het Ignatiusjaar wereldwijd ingeluid. En ook de eigen Vlaams Nederlandse regio laat zich niet onbetuigd. Zo staan enkele publicaties rond Ignatius en zijn gedachtengoed op stapel of zijn intussen verschenen. Eén ervan heb ik met aandacht gelezen: 'Vertrouw op je gevoel' van Nikolaas Sintobin s.j. Een boekje over 'Ignatiaanse onderscheiding'. Een helder verhaal over een niet zo makkelijk onderwerp.

Met name bijzonder vind ik dat Sintobin de valkuil van theoretische feitjes en weetjes zo duidelijk heeft kunnen ontlopen. Het overzichtelijke boekje is echt gericht op de dagelijkse toepasbaarheid van het onderscheiden. Tegelijkertijd geeft het voldoende informatie over achtergrond en betekenis van dat typisch Ignatiaanse, niet zo eenduidige begrip. Daar dragen de talrijke aansprekende voorbeelden uit het dagelijks leven zeker toe bij, en ook de frisse, geestige tekeningen van illustrator Paris Selinas.

Wat houdt onderscheiden naar de Ignatiaanse spiritualiteit, nu eigenlijk in? Kort samengevat zou je kunnen zeggen: het is een manier van keuzes (leren) maken. Daarbij kan het om grote, wezenlijke beslissingen gaan - neem ik die baan wel of niet? ga ik wel of niet verhuizen? blijf ik in deze relatie? - en even goed om alledaagse zaken - ga ik bij het koor? heb ik die paar nieuwe schoenen echt nodig? ga ik met vakantie, waar ik echt wel aan toe ben, of blijf ik thuis om mijn zieke vriendin te helpen? - Maar belangrijk bij elk onderscheiden is dat de zoektocht vanuit het hart begint. Een kwestie van intuïtie dus? Toch niet helemaal.

Met die vaststelling zitten we midden in het onderscheidings-verhaal. Een verhaal dat oud is, ouder zelfs dan Ignatius. Want Ignatius heeft het onderscheiden niet uitgevonden. Al is hij wel degene die er als het ware een systeem van heeft gemaakt. Maar onderscheiden op zich is in wezen zo oud als de mensheid, legt Sintobin uit. Mensen maken al veel langer dan vandaag *onderscheid* tussen positieve en negatieve gevoelens en nemen dat als uitgangspunt voor hun beslissingen.

Alleen, gevoelens kunnen tegenstrijdig en verwarrend zijn. Het overkomt ons allemaal wel op enig moment dat we beginnen met een 'goed' gevoel over iets, en ons er dan later toch lastiger vragen bij stellen. Terwijl een eerst 'slecht' idee dan weer bij nader inzien veel positiever over kan komen. Met gevoelens alleen kom je er dus niet. Daar is Sintobin, in navolging van Ignatius, helder over. Hij neemt ons mee in diens gedachten over de driehoek van het *hart*, het *verstand* en de *wil*. Omdat het juist die drie bouwstenen zijn, stelt hij vast, die, elk op hun plaats, in subtiel evenwicht de meest betrouwbare basis vormen om zo goed mogelijk te onderscheiden. Het hart als inderdaad essentiële affectieve gevoelsbron, maar daarnaast het verstand dat ervoor zorgt dat het hart, het gevoel, goed geïnformeerd wordt. Met als derde speler de wil, als het ware de sluitsteen. Zij maakt het immers mogelijk, zegt Sintobin, de 'goede' keuzes te maken, voor de gelovige christen de 'door God gedragen' keuzes, die duurzame vreugde geven.

Vervolgens laat hij op overzichtelijke wijze de verschillende elementen in het proces van onderscheiding de revue passeren. Zoals de noodzaak van het (durven) luisteren. Waarbij dan ook hoort: het moeilijke (durven) loslaten van ons eigen idee van goed of slecht. Daarnaast wijst hij op het belang van het positieve, al heeft vaak juist het negatieve een vreemde aantrekkingskracht voor ons. Maar om goed, hoopvol te kunnen leven is het belangrijker te weten waardoor we openbloeien, dan waardoor we wegwijnen. Verder geeft hij aandacht aan onze vaak te grote hebzucht, die zo makkelijk kan leiden tot zelfgenoegzaamheid, en daardoor tot verkillen en vereenzaming.

Tot slot, al kan in principe ieder onderscheiden - de Geest ziet gelukkig ruimer dan afkomst, cultuur, of status - Ignatius heeft het toch in het bijzonder over het onderscheiden door de gelovige christen, vanuit diens diepe wens God in zijn leven te betrekken. En er is natuurlijk echt wel 'onderscheid' tussen 'ieder' die kan onderscheiden en die gelovige christen. De laatste heeft een voorsprong. Zijn hart zal zich immers steeds mogen richten op Jezus, de grote Leermeester van het hart en door Hem gevoed en geïnspireerd mogen worden. Bijvoorbeeld door het regelmatig (levens) gebed, dat een steun kan zijn om dat zoekende hart te ontwikkelen, en het vruchtbaar te maken voor een goed en zuiver onderscheiden.

Een korte bespreking laat noodzakelijkerwijs veel onbesproken. Maar wie dieper op het onderwerp wil ingaan, kan ik dit boekje aanraden. Het is begrijpelijk en beeldend geschreven en wordt toch nergens oppervlakkig of te simpel. De voorbeelden zijn verhelderend en bieden inzicht. Het is een boekje over een moeilijk onderwerp, op mensenmaat gemaakt.

Mirjam Meijer

Nikolaas Sintobin, *Vertrouw op je gevoel. Keuzes leren maken met Ignatius van Loyola*, Lannoo, 19,99€
Bestellen online: <https://www.bol.com/nl/f/vertrouw-op-je-gevoel/9300000016762154/>

Uitnodiging virtuele geleide meditatie met GCL in Vlaanderen

Beste GCL-ers,

We merken in deze periode van het jaar dat het weer korter licht is, terwijl onze behoefte aan licht onverminderd groot blijft. We doen een extra lamp aan en steken de haard en een kaars aan. Maar toch blijft ons hart verlangen naar een licht dat ons vanbinnen doet ontbranden.

Aanvullend op de adventsretraite 2021 'Hoop bedriegt niet' nodigen wij u ter gelegenheid van het begin van de Advent van harte uit om deel te nemen aan een virtuele, geleide meditatie.

Wij hopen dat deze mag bijdragen aan een vreugdevolle en hartverwarmende advent.

De virtuele bijeenkomst zal plaatsvinden via Zoom op woensdag 1 december van 20h30 tot 21h30.

Graag aanmelden via een e-mail naar inschrijving@gclvlaanderen.be, vervolgens krijg je een link naar de viering en verdere instructies.

De GCL Stuurgroep,
Ivo, Ann, Geert, Ginette, Nikolaas en Ward

Lidgeld 2021-2022

Mogen we aub vragen aan wie dat tot nog toe vergeten is, om zo snel mogelijk het lidgeld te storten:

Rekeningnummer BE54 4466 6116 7197

BIB: KREDBEBB

GCL-leden: €35

niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)

GCL in de wereld: nieuwtjes.

- **GCL wereldwijd** was aanwezig op de klimaatconferentie in Glasgow als ngo. GCL vervoegde zo de rest van de Ignatiaanse familie, de 'EcoJesuit' groep.
- **GCL in Duitsland** nodigt alle GCL leden van Europa uit voor de 'European holidays 30th of July to 6th of August 2022'.
Plaats: Palatinate forest (Paltsbos = Pfälzerwald), in het natuurpark van de Vogezen en dicht bij de grens met Lotharingen. Prachtige streek met veel natuurlijk en historisch erfgoed. Op het programma staat: tijd voor gebed, activiteiten in de natuur, ontmoetingen met GCL-ers uit de buurt, muziek, wandelingen, sport, spel. Iedereen welkom: koppels, singles, families.
- Op de website van GCL in Vlaanderen kun je een mooie fiche vinden voor een GCL-bijeenkomst in verband met de **migratiepolitiek van Polen en Wit-Rusland**: Er is een Europese werkgroep die officieel heet '**European migration network – CLC in Europe**'. Ook GCL in Vlaanderen maakt hiervan deel uit. Het coördinatieteam van dit netwerk heeft aan de Europese Unie volgende mededeling gestuurd: 'We veroordelen het inzetten van migranten als een politiek wapen en ook maar enig vertoon van geweld tegen hen. We vragen met aandrang aan de EU om respect te eisen voor humane rechten en internationaal recht.'
- Van **GCL in de wereld** ontvingen we net nog deze oproep in verband met de vondst van uitzonderlijke manuscripten van Ignatius die naar aanleiding van het feest van St. Franciscus Xaverius op 3 december voorgesteld zullen worden:

Dear friends,

On December 3rd, feast of St. Francis Xavier, the Roman Archives of the Society of Jesus will present the newly restored founding manuscripts. It will do so through an event, in the context of the Ignatian Year, in the Aula of the General Curia, with online transmission by Zoom for the whole world.

The Christian Life Community would like to especially join this event and we are particularly grateful for the invitation to be part of the presentation, through our President Denis Dobbelsstein, who will share a reflection on the meaning of these documents for our lives, from a lay perspective.

We encourage you to book your place on 3 December, from 14:00 to 15:30 (Rome time) and join this great celebration, together with the whole Ignatian family. There will be simultaneous translation into French, English and Spanish.

online on Zoom all over the world

<https://link.jesuit.media/arsis-zoom> [password: 088495]